

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 27/2015
26.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног Б.Р., због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 180/15 од 12.05.2015. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ужицу, Одељење у Чајетини Пр бр.5588/13 од 30.12.2014. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Крагујевцу Прж 4551/15 од 10.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 180/15 од 12.05.2015. године, као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ужицу, Одељење у Чајетини Пр бр.5588/13 од 30.12.2014. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Крагујевцу Прж 4551/15 од 10.03.2015. године и предмет враћа Прекршајном суду у Ужицу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ужицу, Одељење у Чајетини Пр бр.5588/13 од 30.12.2014. године окривљени Б.Р. оглашен је кривим због извршења прекршаја из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па је сходно члану 35. и 39. Закона о прекршајима осуђен на плаћање новчане казне у износу од 15.000,00 динара. Применом члана 335. став 1. тачка 20. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, окривљеном Б.Р. утврђено је 6 казних поена, а применом члана 338. став 1. тачка 13. истог закона окривљеном је изречена и заштитна мера забране управљања моторним возилом "В" категорије у трајању од 3 месеца и одређено да ће се изречени казни поени и заштитна мера извршити након правноснажности пресуде и то од стране територијалне надлежне организационе јединице Министарства унутрашњих послова у којој се окривљени води у евиденцији возача. Наведеном пресудом одређено је да је окривљени Б.Р. новчану казну дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде и да ако то не учини изречена казна ће се заменити

у казну затвора рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара у један дан затвора сходно члану 37. Закона о прекршајима, док је на основу члана 130, 131. и 132. Закона о прекршајима окривљени обавезан на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 1.000,00 динара у истом року као и новчану казну под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Крагујевцу Прж 4551/15 од 10.03.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Б.Р., а пресуда Прекршајног суда у Ужицу, Одељење у Чајетини Пр бр.5588/13 од 30.12.2014. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. у вези члана 85. став 1. и 81. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 101/05, 116/08 и 111/09), са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. ЗПР ("Службени гласник РС", број 65/13), обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд размотрио је списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указују да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези члана 85. став 1. и члана 81. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 101/05, 116/08 и 111/09 у даљем тексту раније важећег ЗПР), који је важио у време започињања овог прекршајног поступка, а која битна повреда одредаба прекршајног поступка је прописана и Законом о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/13 - у даљем тексту: сада важећи ЗПР) који је ступио на снагу 01.03.2014. године, у члану 264. став 2. тачка 4.

Чланом 340. сада важећег ЗПР, прописано је да ће се прекршајни поступци започети до дана почетка примене тог закона, окончати по одредбама раније важећег ЗПР.

Чланом 214. став 1. раније важећег ЗПР који је био на снази у време започињања прекршајног поступка у конкретној прекршајној ствари, прописано је да се прекршајни поступак завршава доношењем осуђујуће или ослобађајуће пресуде или решењем којим се поступак обуставља, а истоветну одредбу садржи и сада важећи ЗПР у члану 246. став 1, с тим што је додато и решење којим се малолетном учиниоцу прекршаја изриче васпитна мера.

Како је у конкретном случају прекршајни поступак започет у време важења Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 101/06, 116/08 и 111/09) исти је и окончан применом тог закона, доношењем правноснажне осуђујуће пресуде сходно члану 340. сада важећег ЗПР, али се на поступак по ванредном правном леку, као посебан поступак покренут захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 180/15 од 12.05.2015. године, дакле покренут након почетка примене сада важећег ЗПР (након 01.03.2014. године), имају применити одредбе овог закона.

Из списка предмета произилази да је окривљени Б.Р. дао своју одбрану на записнику Пом 716/14 дана 24.09.2014. године, састављеним пред Прекршајним судом у Пријепољу да је негирао извршење прекршаја и да је предложио да се у својству сведока саслушају И.К. – сапутник у његовом возилу, као и Д.Б. – возач претицаног возила.

Из списка предмета произилази да је И.К. саслушан пред Прекршајним судом у Пријепољу 15.12.2014. године у својству сведока и да је потврдио одбрану окривљеног Б.Р. - да је претицање критичном приликом окривљени извршио на делу пута где је на коловозу била испрекидана линија са постављеним саобраћајним знаком да је претицање дозвољено, као и да је започео и завршио претицање на испрекиданој линији, а да се саобраћајна патрола налазила на 200 м иза њиховог возила и није могла тачно да процени место где је окривљени извршио претицање.

Из списка предмета прозилази да сведок предложен од стране окривљеног Б.Р. Д.Б. – возач претицаног возила као и полицијски службеник О.Т. који је сачинио записник о извршеној контроли учесника у саобраћају критичном приликом, нису саслушани.

Из пресуде Прекршајног суда у Ужицу – Одељења у Чајетини Пр бр.5588/13 од 30.12.2014. године произилази да је одговорност окривљеног Б.Р. утврђена на основу навода испитаног сведока Д.М. – полицијског службеника који је критичном приликом био у контроли саобраћаја, а да одбрана окривљеног као и исказ сведока И.К. нису прихваћени, јер су по оцени суда дати у циљу избегавања прекршајне одговорности окривљеног.

Чланом 81. раније важећег ЗПР било је прописано да је суд дужан да истинито и потпуно утврди чињенице које су важне за доношење одлуке и да са једнаком пажњом испита и утврди како чињенице које терете окривљеног тако и оне које му иду у корист.

Чланом 85. став 1. раније важећег ЗПР било је прописано да се пре доношења одлуке окривљеном мора дати могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе који му иду у корист осим у случајевима прописаним законом. Наведено је прописано и одредбом члана 93. став 1. сада важећег ЗПР.

Имајући у виду да је окривљени Б.Р. негирао извршење прекршаја, да у овом прекршајном поступку није саслушан сведок Д.Б. који је предложен од

стране окривљеног, као ни О.Т. који је сачинио записник о контроли учесника у саобраћају, да окривљеном није омогућено да се изјасни о исказу сведка – полицајца Д.М. који га терети, по налажењу Врховног касационог суда побијаним пресудама учињена је повреда права на одбрану окривљеног и битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези члана 81. и 85. став 1. раније важећег ЗПР (која битна повреда одредаба прекршајног поступка је прописана чланом 264. став 2. тачка 4. сада важећег ЗПР, као и повреда права на одбрану у члану 93. став 1. сада важећег ЗПР), а како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка, Врховни касациони суд је укинио првостепену и друготепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова као и члана 286. став 1. и члана 287. став 4. сада важећег ЗПР.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**